

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 85.961 van 14 maart 2000

A. 86.941/XIII-1340

In zake : 1. **de gemeente Lontzen**,
2. **SCHMETS** Daniel,
die beiden woonplaats hebben
gekozen bij
Mr. Martin HISSEL, advocaat,
Aachener Strasse 18
4700 Eupen,

tegen :

het Waals gewest, vertegenwoor-
digd door zijn Regering,
dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre MOËRYNCK, advocaat,
avenue Sergent Vriethoff 133/21
5000 Namen.

Tussenkommende partij :

JENNES Didier,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jacques PIRON, advocaat,
rue des Déportés 26
4800 Verviers.

**DE VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de op 24 september 1999 door de
gemeente Lontzen en Daniel SCHMETS ingestelde vordering
tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het
ministerieel besluit van 24 maart 1999 waarbij het

besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Luik van 19 december 1996 tenietgedaan wordt en de "Etablissements JENCAR", rue Mitoyenne 220 te Lontzen, de vergunning wordt verleend om op hetzelfde adres een werkplaats voor het onderhouden en herstellen van voertuigen met een carrosseriewerkplaats en een spuitcabine te exploiteren;

Gezien het terzelfder tijd ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekers de nietigverklaring vorderen van dezelfde handeling;

Gezien het op 13 oktober 1999 ingediende verzoekschrift, waarbij Didier JENNES vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer VERHULST, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 22 november 1999 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 29 november 1999 om 14.30 uur, de datum waarop de zaak vervolgens is uitgesteld tot de terechtzitting van 22 december 1999;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van het bericht van bepaling van de rechtsdag en van het verslag;

Gehoord het verslag van de heer HANOTIAU, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. HISSEL, advocaat, die voor verzoekers verschijnt, van Mr. FATZINGER, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt en van Mr. TÖLLER, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van de heer VERHULST, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Didier JENNES, bij een op 13 oktober 1999 ingediend verzoekschrift, vraagt om tussen te komen in het kort geding; dat er grond is om dat verzoek in te willigen;

Overwegende dat de familie JENNES sedert verscheidene jaren aan de Neutralstrasse 220 te Lontzen, een werkplaats exploiteert voor het onderhouden en herstellen van voertuigen en zulks op grond van een op 28 maart 1989 afgegeven exploitatievergunning; dat ze in 1993 een vergunning heeft aangevraagd voor het exploiteren van een spuitcabine; dat met een nieuwe aanvraag van 5 april 1995 een vergunning wordt aangevraagd om een werkplaats te exploiteren voor het onderhouden en herstellen van voertuigen met een carrosseriewerkplaats en een spuitcabine doordat het betrokken gebouw, met uitzondering van de buitenmuren, op 23 december 1994 bij een brand in de vlammen is opgegaan; dat het college van burgemeester en schepenen van Lontzen een gemotiveerd ongunstig advies heeft gegeven op 23 oktober 1996; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Luik op 30 december 1996 de vergunningsaanvraag heeft afgewezen; dat de Minister van Leefmilieu, Natuurlijke Hulpbronnen en Landbouw voor het

Waals Gewest, ingevolge het beroep van Didier JENNES op 24 maart 1999 een besluit heeft uitgevaardigd waarbij de beslissing van de bestendige deputatie tenietgedaan wordt en de aangevraagde vergunning wordt verleend; dat dit besluit de bestreden handeling vormt;

Overwegende dat de verzoekers een eerste middel ontlenen aan schending van de artikelen 2, 4 en 7 van decreet van het Waals Gewest van 11 september 1985 tot organisatie van de waardering van de weerslagen op het leefmilieu in het Waalse Gewest; dat ze erop wijzen dat bij de vergunningsaanvraag weliswaar het formulier van het voorafgaand milieu-effectrapport was gevoegd, doch het niet was ingevuld; dat ze daaruit afleiden dat zulk een onvolledig rapport ingevolge artikel 5 van het voormelde decreet gelijkstaat met het ontbreken van een rapport, wat de nietigheid meebrengt van de verleende vergunning;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat van het voorafgaand milieu-effectrapport, dat bij de vergunningsaanvraag is gevoegd, alleen de rubriek I "Algemene inlichtingen" is ingevuld en dat in de rubrieken II "Plaats en project" en III "Evaluatie en rechtvaardiging" niets wordt vermeld; dat zulk een niet behoorlijk ingevuld formulier gelijkstaat met het ontbreken van een milieu-effectrapport wat volgens artikel 5 van het voormelde decreet van 11 september 1985 de nietigheid van de bestreden vergunning meebrengt; dat de Raad van State, aangezien het hier om een kort geding gaat, de nietigheid van de vergunning nu nog niet kan uitspreken; dat het middel evenwel kennelijk ernstig is;

Overwegende dat de verzoekers het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke

tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning hen kan berokkenen als volgt uiteenzetten :

- " 3.1. Wie hier oben dargelegt, wurde dem Antrag auf Betriebsgenehmigung eine nicht ausgefüllte Notiz zur vorherigen Ermittlung der Auswirkungen auf die Umwelt beigelegt.

Es wurde schon entschieden, dass beim Fehlen einer Studie der Auswirkungen, das Risiko eines erheblichen Schadens als erwiesen angesehen werden muss (Staatsrat, Nr. 45.755, 26. Januar 1994, MANIQUET und LECOMTE).

Diese Rechtsprechung muss auch hier Anwendung finden.

Tatsächlich hindert die Verletzung der Bestimmungen bezüglich der Erstellung der vorherigen Notiz die Dritte und die Verwaltung daran, eine genaue Vorstellung der möglichen nachteiligen Auswirkungen des Projekts zu haben bzw. diese zu bewerten, und nimmt ihnen somit die Möglichkeit die Notwendigkeit einer Studie der Auswirkungen, welche a priori nicht ausgeschlossen werden kann, einzuschätzen (B. JADOT, Anm. unter Staatsrat, Nr. 45.755, 26 Januar 1994, MANIQUET und LECOMTE, JLMB, 1994, S. 586).

Es muss also festgestellt werden, dass in Ermangelung einer Notiz zur vorherigen Ermittlung der Auswirkungen auf die Umwelt der ernstlich und schwerlich wiedergutzumachende Schaden ipso facto erwiesen ist, zumal es sich hier nicht um irgen-dein Projekt handelt, sondern um die Inbetriebnahme von Anlagen, die in sich für die Umgebung störende und gefährliche Auswirkungen haben.

- 3.2. Wie aus dem Sachverhalt hervorgeht, ist der strittige Betrieb schon Mal infolge der darin ausgeübten Aktivitäten völlig ausgebrannt.

Sowohl aus den zahlreichen Beschwerdeschreiben als auch aus den ungünstigen Gutachten der Gemeinden Welkenraedt und Lontzen geht eindeutig hervor, dass die Fa. JENCAR sich nie an die Bestimmungen der Betriebsgenehmigung gehalten hat und dies weiterhin mehr als wahrscheinlich auch nicht tun wird, wobei die Belästigungen und die potentielle Brandgefahr mit der Nutzung der Lackierkabine noch gestiegen sind.

Die Ausführung der angefochtenen Entscheidung trägt also in sich die Gefahr eines erheblichen und schwer wiedergutzumachenden Schadens, da bei einem erneuten Großfeuer, eine Ausdehnung auf die in der direkten Nachbarschaft liegende Wohnungen, insbesondere des Möbellagers «3R», die zu katastrophalen Folgen führen würde, unmöglich ausgeschlossen werden kann, zumal wie aus der Akte hervorgeht, die Betriebsgebäude für die Feuerwehr nur schwer zu erreichen sind.

- 3.3. Als direkter Nachbar erleidet Herr Daniel SCHMETS durch den Betrieb zahlreiche ernste Störungen (Lärm durch Arbeit mit Scheibensägen und Hämmern sowie durch Umstellen von LKW's und Traktoren, Beeinträchtigung der unmittelbaren Umwelt durch chemische Emanationen aus der Lackierkabine sowie durch das Lagern von Alteisen, von Fahrzeugswracks, ...), auch abends und am Wochenende, manchmal bis spät abends, wodurch seine Lebensqualität und deren seiner Familie dauerhaft und erheblich vermindert wird.

Die Fortführung des Betriebs in Ausführung des angefochtenen Erlasses, zieht für Herrn SCHMETS und seine Familie unvermeidlich das Risiko einer Aufrechterhaltung und sogar einer Verschlimmerung dieser Störungen nach sich.

Selbst bei Einhaltung der Betriebsbedingungen, bestünde dieses Risiko weiter, da die mit dem Betrieb verbundenen Belästigungen derart schwer und zahlreich sind, dass sie ein normales Leben in der direkten Umgebung ausschließen.

Dies bedeutet also, dass die einfache Inbetriebnahme der Anlagen an dieser Stelle für die Nachbarn in sich das Risiko eines erheblichen und schwerlich wiedergutzumachenden Schaden darstellt";

Overwegende dat uit het onderzoek van het eerste middel blijkt dat het voorafgaand milieu-effectrapport door de aanvrager van de vergunning niet is ingevuld; dat de overheid bijgevolg niet met volledige kennis van zaken uitspraak heeft kunnen doen, terwijl de exploitatie zich in een woongebied bevindt en reeds bij een brand is vernietigd; dat daaruit volgt dat het risico van een moeilijk te herstellen ernstig

nadeel, beschreven in de vordering tot schorsing, geacht moet worden te zijn bewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het door Didier JENNES ingediende verzoek om als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 24 maart 1999 waarbij het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Luik van 19 december 1996 tenietgedaan wordt en de "Etablissements JENCAR", rue Mitoyenne 220 te Lontzen de vergunning wordt verleend om op hetzelfde adres een werkplaats te exploiteren voor het onderhouden en herstellen van voertuigen met een carrosseriewerkplaats en een spuitcabine wordt geschorst.

Artikel 3.

De kosten met betrekking tot het verzoekschrift tot tussenkomst, ingediend door Didier JENNES, bepaald op 5.000 frank, komen ten laste van de laatstgenoemde.

De beslissing over de kosten wordt voor het overige in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel in openbare
terechtzing op 14 maart 2000 door :

de HH. HANOTIAU, kamervoorzitter,
HANNART, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, **De Voorzitter,**

Ph. HANNART.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.